

jeg mindes, var der ikke Noget, der udtalte sig derimod i noget væsentligt Punkt. Jeg tør derfor antage, da jeg ikke kan troe, at Ansøgersne i det forløbne Aar i nogen væsentlig Grad kunne have forandret sig, at det iaar vil gælde temmelig let igjennem til det Standpunkt, hvor vi forrige Aar forlode det. Det ærede Thing vil erindre, at der da blev nedsat et Udvalg, og at dette Udvalgs Betænkning blev Thinget forelagt. Saaledes som Udvalget vedigere det af mig indbragte Forslag, saaledes har jeg fremlagt det iaar, og jeg har ikke noget Videre at tilføie for Diebliffet, end at der blot er et Par smaa Forandringer, som jeg kunde ønske derved, men som let ville kunne rettes til anden Behandling ved Vindringsforslag, forsaavidt jeg forudsætter, at det ved at komme til 2den Behandling ikke vil give Anledning til noget Udvalgs Nedsættelse. Som en af disse Forandringer, og som, efter min Mening, absolut nødvendig, skal jeg nævne den 2den Paragraph. Den lyder saaledes: „Biskoppen tilstiller uophølgelig den vedkommende Provst Underretning derom. Denne fastsætter da, paa hvilken Søndag Valghandlingen skal finde Sted, og meddeler saavel Navnene som Valgdagen til de 4 udvalgte Ansøgere samt besørger det bekendtgjort fra Prædikestolen i Sognet o. s. v.“ Der mangler her aabenbart en bestemt Angivelse af det Tidsrum, der bør ligge imellem Provstens Meddelelse til Ansøgerne og Valgdagen, da det jo ellers var muligt, at en Provst kunde give dem Tegn og Tilføjelse et Par Dage før Valgdagen, og det vilde aabenbart være for kort. Bortset skal jeg afvente, hvad der muligt vil fremkomme under Forhandlingerne.

Schiern: Idet jeg vil tillade mig at yttre nogle Ord i den samme Retning, hvori det mindste Mindretal af det i forrige Session nedsatte Udvalg, det vil sige Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrab), kom til at afgive sin Stemme — der gik ud paa at fraraade det af Fleertallet gjorte Forslag — skal jeg begynde med i Almindelighed for det ærede Thing angaaende dette Forslag at udtale mit Skjøn, som er dette, at jeg antager, at den Tingenes Orden, som nu er tilstede, og som jo vistnok har sine Ufuldkommenheder, ikke

vil forbedres ved det, der herved skal sættes i Stedet, men vil fremkalde andre Ulemper. Jeg troer ikke, det vil blive en kirkelig Gjenførelse, der vil komme af dette Forslag. Det vil neppe føre os tilbage til Noget, som kan ligne den Tid, da Apostlene selv efter Menighedernes Forslag indsatte Præbyter og Diaconer.

Jeg kan være enig med, hvad man under en foregaaende Sags Behandling, som vil være i det ærede Things Erindring, stærkt nok hørte yttre af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), at Geistligheden ikke er Kirken, at dette er en katholsk Opsættelse. Jeg erindrer, at da jeg første Gang havde Plads i denne Sal for tolv eller elleve Aar siden, yttrede den ærede Rigsdagsmand det Samme og lige saa stærkt, og da blev af en nu afdød Mand, nemlig Biskoppen over Sjællands Stift, ligeledes her yttret det Samme, at Geistligheden ikke er Kirken, at dette er en katholsk Anskuelse. Jeg er ogsaa enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) deri, at der for Tiden mangler et tilfredsstillende kirkeligt Organ, hvoraf man kan erholde Ytringer om dette eller lignende Forhold; jeg behøver heller ikke at yttre, at det ærede Thing jo heller ikke har bidraget Væsentlig til, at der gives et saadant Organ. Paa den anden Side antager jeg dog, man maaskee vil indrømme, at Geistligheden er et kirkeligt Element, og navnlig af en større og heelt anden Betydning end den, der alene skal documenteres derved, at man kan fremvise en Daabs- eller Confirmations-Attest. At der virkelig, idetmindste i Geistligheden gives et kirkeligt Element, som ei kan miskjendes, er allerede udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), idet han den første Gang, her var Tale om Indførelsen af en Kirkeforfatning, netop brugte det samme Udtryk, jeg for tillod mig at anvende; han sagde nemlig dengang: „vi mangle virkelig ikke her (nemlig i Thinget) det geistlige Element, vi have det idetmindste i et ønskeligt og passende Maal“ — dengang sad her 15 Medlemmer, der vare Præster i Folketirken, nu sid-